

Megjelenik évente hatszor.	„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak : Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.	X. évfolyam 6. szám.
-------------------------------	--	-------------------------

TARTALOM:

Háladatosság — hála-
adás. 41

A kegyes élet titka az
utolsó napokban. 42

Az ifjúság áldás a gyüle-
kezet számára. 43

„Teéretted.“ 43

A bárka egyetlen ab-
laka. 44

Óh szeress, ameddig sze-
rethetsz! 44

Gyülekezeti hírek. 44

Különlélek. 45

Ifjúságunknak. 46

Az 5-ik számban közölt
pályázat helyes meg-
fejtései 47

A könyvevangélista
mű. 47

Gyermekeknek. 48

Halálozás. 48

Háladatosság — hálaadás.

Azon erényekhez, amelyek az ember életét és tevékenységét napról-napra gazdagítják és pompásan ékesítik, valamint a jellemét is kedvesen formálják, tartoznak az őszinte háladatosság és a szívből fakadó hála megnyilvánulás. A hálás érzület époly kevéssé marad titokban, mint a virág illata. Szavakban és tényekben, eljárásban és viselkedésben, sőt az egymás közötti naponkénti érintkezésben nyilvánvalóan felismerhető, az ember egész lényét áthatja és az Isten képére történő fokozatos átalakulásában is feltűnő részt biztosít számára.

Őszinte háladatosság minden élethelyzetben jótékonyhatású befolyást gyakorol, jóillatot terjeszt, éltet, erősít és kifogyhatatlan világosságot és napfényt áraszt az oly gyakran szürke mindennapi életbe. Egy kipróbált és hatékony eszköz arra, hogy elégtelenséget, panaszt és zúgolódást távol tartson tőlünk és erőteljes ösztönző legyen az odaadó szolgálatra és állandó munkára. Beszéde kedves, tekintete barátságos; udvarias megáldást és előzékenységet tanúsít minden eljárásában. Így nem csupán az emberek becsülését vívja ki, hanem örvendhet annak is, hogy Istennek tetszik, ami állandó bizonyítéka az igazi istenfiúságnak.

Mit értünk háladatosság alatt?

A háladatosság szívélyes elismerése és viszonzása mindazon jóknak, amelyekkel birunk, amelyeket felismertünk vagy tapasztaltunk, mi-
alatt tudatában vagyunk annak, hogy azokat teljesen érdemtelenül nyer-
tük el valamely formában, ezért érettünk a jóltevő iránt bensőnk mély-
ből lekötözve érezzük magunkat, amit szavakban, tettekben, sőt egész
lényünkben láthatóan és érezhetően kifejezésre juttatni törekszünk.

**Mindnyájunknak sok okunk van
állandóan hálásaknak lennünk.**

A jámbor Jóbbal mindnyájunknak alázatosan be kell ismernünk: „Mezítelen jöttem ki az én anyámnak méhéből.“ (Jób 1, 21.) Mi tehát, mint később a nagy pogány apostol, Pál, találóan írja: „— semmit sem hoztunk a világra.“ (1. Tim. 6, 7.) Az örökkévaló és jóságos Isten azonban, aki a mi életadónk és megtartónk, a mi életünkben „nem hagyta magát tanúbizonyság nélkül“. Az Ő barátságossága és jósága abban nyilvánult meg, hogy jóltevőnk volt, adván mennyből esőket és termő időket nekünk és betöltvén eledellel és örömmel a mi szívünket.“ (Ap. csel. 14, 17.) Ennélfogva nem csupán az életünk isteni ajándék, hanem minden, amink van és amivel rendelkezünk: táplálék, ruházat, egészség, szülők, testvérek, gyermekek, barátok, nevelés, képességek, adományok és több ezekhez hasonló.

*Minden adven-
tista-családnak
egy*

Advent Hírnök!

*Ez közelebb visz
bennünket a célhoz!*

Ezen földi áldásokon kívül, miután „hívökké lettünk“, az isteni jóság további bizonyítékául még „megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban.“ (Ef. 1, 3.) Ezekhez tartoznak:

1. A tulajdonunkká vált *üdvismeret*, amely a nekünk felajánlott üdvösség elfogadása által megszabadított minket az örök haláltól és a pusztulástól. (Ap. csel. 4, 12. Kol. 1, 13.)

2. A „*boldog reménység*“, amely Krisztus második eljövételében eléri dicsőségének csúcspontját. (Titus 2, 13.)

3. Az *Isten kifürkészhetetlen szeretete és felülmulhatatlan kegyelme*, amely bennünket, akik azelőtt a bűn szolgái voltunk, Isten gyermekeivé emelt, amit naponkint újra tapasztalhatunk. (1. Ján. 3, 1; 2. Kor. 4, 15.)

4. *Minden bűneink bocsánata* Jézusnak a Golgotán érettünk kiontott vérében való hit által, amely minden áldás között a legfőbb áldás és amely a hű atyai szívhez és az áldott atyai házhoz vezető utat számunkra megnyitotta. (Zsolt. 32, 1. 2.)

5. „*Az Istennek békessége*, mely minden értelmet felül halad.“ (Fil. 4, 7.)

6. A *Szentlélek vigasztalása és öröme*, amelyek bennünket minden életkörülmények között erősítenek, felüdítenek és segítenek lelki egyensúlyunk megtartásában és végül abban, hogy a hit nagy harcából mint győztesek kerüljünk ki. (Róma 15, 13; 2. Thess. 2, 16.)

7. „*A szentek örökségében való részvételre a világosságban*“, amelynek elérésére és birtokbavételére Jézus Krisztus által leszünk méltókká téve. (Kol. 1, 12.)

Mindezen áldások, amelyek Krisztusban lakoznak és Tőle áradnak reánk, szemelőtt tartva, a nagy Pál apostol azt arra búzditották, hogy mély hálaérzettel és nagy alázatossággal így kiáltson fel: „Az Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért.“ (2. Kor. 9, 15.) Leveleiből világosan felismerhetjük, hogy az ő szívében mély háladatosság lakozott és hogy mindenütt és minden életkörülmények között bőven látott okot a hálaadásra és ezt meg is tette. Így hálát ad Istennek a hívőkért, ahányszor csak megemlékezik róluk. (Fil. 1, 3. Kol. 1, 3.) Midőn Rómába utazásakor az atyafiakat meglátta, „hálaakat adván az Istennek, bátorságot vőn.“ (Ap. csel. 28, 15.) Az evangélium gyors előhaladása és állandó győzelme, amint a korinthusiaknak írja, néki további okul szolgálta a hálaadásra. (2. Kor. 2, 14.) „Az Úr azt kívánja, hogy a nagy megváltási tervet nagyra becsüljük és méltányoljuk, hogy a nekünk, mint Isten gyermekeinek, felkinált előjogot felismerjük és hála szívvel járjunk előtte engedelmességben. Ő azt kívánja, hogy néki új életben minden napon örömmel szolgáljunk. Vágyódik utána, hogy szíveinket hálaérzettől áthatva lássa, mert neveink a Bárány életkönyvébe beirattak és minden mi gondjainkat Ő reá vethetjük, mert

Ő gondoskodik rólunk.“ (White E. G. Chr. Gl. S. 296.)

Az ismeret dalköltével Gellert C. F. felkérjük ezért mi is az Urat: „Töltsd be szívem háladatossággal, ahányszor csak nevedet ki mondom! És segíts, hogy én Tégedet a világ előtt mindenkor hűséggel megvalljalak!“ Amen.

Voigt Miksa.

A kegyes élet titka az utolsó napokban.

Akik az Úr visszajövetelére előkészülni kívánnak, azoknak különös gondot kell fordítani arra, hogy testük valóban a Szentlélek temploma legyen. Az utolsó napokban Krisztus Urunknak nincs más óhaja népéhez, mint hogy meghallja teste templomának ajtaján a zörgetést, hogy meghallja az Ő szavát, megnyissa az ajtót, és Krisztus bemehessen azon. (Jel. 3, 20.) A kegyes élet tehát nem más, mint hogy Isten (Krisztus) megjelenik testünkben. Ha az apostol azt a tanácsot adja nekünk, hogy gyakoroljuk magunkat a kegyességre, úgy nem gondol másra, mint arra, hogy Krisztus Urunknak szívünkbe való befogadása képezze keresztényi életünk fő célját. „Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét, valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljő és most e világban van már. Ti az Istentől vagytok fiacskáim és legyőztétek azokat; mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.“ (1. Ján. 4, 2–4.) Az dönti el, hogy ki Krisztus gyermeke és ki nem, hogy ki jelenti meg Krisztust az ő testében, az apostol szavai szerint. Az vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, aki saját testében jelenti meg Krisztust, akinek életében látható Krisztus.

De miért akar Krisztus testünk lakója lenni? Azért, hogy a mindannyiunk részére oly szükséges isteni erővel, természettel rendelkezünk. „Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által *isteni természet részeseivé leyyetek*, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.“ (2. Pét. 1, 4.) Már igen jól ismerjük az igazság pontjait s mégis oly sokszor nincs erőnk a bűn felett naponta győzni és életünket győzelemről-győzelemre vezetni. Miért van ez így? Valami hiányzik nekünk! Krisztus szívünk lakója kíván lenni azért, hogy életünket Ő uralja. Az Ő célja azonban, amit Jóel próféta által kijelent: „És kitisztítom vérökből, amelyből még ki nem tisztítottam, és a Sión lesz az Úr lakóhelye!“ (Jóel 3, 21.) Krisztus az embernek vérét akarja megtisztítani. Az ember vérében van az élete, de nemcsak az élete, ha-

nem a halála is. A vér állapotától függ a test, és a lélek jóléte is. A vérben vannak jó és rossz tulajdonságaink. A közbeszédben is hallhatjuk, hogy ennek, vagy ennek az embernek, vagy gyermeknek ez és ez a tulajdonsága a vérében van. Krisztus a vére akar jutni, a mi szívünkbe, hogy azt tisztátlanságaitól megtisztítsa. A tisztátlanságok nem mások, mint a bűnös gonosz indulatok, amelyek felett az ember önmaga, saját erejéből nem győzhet. A megtisztításnak munkájáról Malakiás próféta a következőket mondja: „De kicsoda szenvedheti el az ő eljövételének napját? És kicsoda áll meg az ő megjelenésekor? Hiszen olyan ő, mint az ötvösnek tüze és a ruhamosóknak lúgja! És ül mint ötvös, vagy ezüsttisztogató és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal visznek ételáldozatot az Úrnak.” (Mal. 3, 2, 3.) Ez a Krisztus Urunk visszajövetelét közvetlenül megelőző ítéletről szól. Elénk tárja Krisztus Urunk visszajövetelének nagy fontosságát. Előtte csak az állhat meg, akit Ő megtisztított és akit Ő fényessé tett. De milyen eredménye van a megtisztítás munkájának? Nem más, mint hogy Krisztusnak képmása mirajtunk feltalálható lesz. „Annakokáért az az indulat legyen bennetek, amely volt a Krisztus Jézusban is.” (Fil. 2, 5.) „... kiábrázolódik bennetek Krisztus.” (Gal. 4, 19. u. r.) „Élek többé nem én, hanem él *bennem* a Krisztus.” Gal. 2, 20.

A kegyességre való gyakorlás előfeltétele tehát, hogy Krisztust életünkbe, szívünkbe fogadni hajlandók legyünk, azáltal, hogy Igéjét, — amelyben Ő maga megtalálható — naponta tanulmányozzuk. Ezáltal gyakoroljuk magunkat arra a kegyességre, amelynek titkát Isten Szent Lelke ez utolsó napokban valamennyiünk előtt nyilvánvalóvá akarja tenni. Ha ez életünk célja, úgy biztosak lehetünk afelől, hogy „most Isten gyermekei vagyunk és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Őhöz; mert meg fogjuk látni Őt, amint van.” 1. Ján. 3, 2.

Jenik Gyula

Az ifjúság áldás a gyülekezet számára.

Sokszor tapasztaltam már, hogy nem minden gyülekezet viseltetik kellő megértéssel az ifjúság iránt. Sokszor megtörténik az is, hogy egyesek nem segítenek előbbre vinni az ifjúsági munkát, hanem ahol csak lehet akadályt gördítenek a munkájuk elé. Az ilyen lelkek és gyülekezetek csökönyössé válnak és nem részesülnek olyan áldásban mint azon gyülekezetek, amelyekben egy életrevaló ifjúság munkálkodik a nagy Mester érdekében. Hogy nagyobb megértéssel viseltesünk az ifjúság iránt, hogy imád-

kozzunk és tevékenykedjünk az ifjúság érdekében, mert ők is csak úgy tudnak azután igazán tevékenykedni, elmondom a következő tapasztalatot:

Még 1922-ben egy fiatal testvérnő meghívott egy fiatal leányt az előadásokra. Már az első előadáson érintette az isteni igazság a leányka szívét. Ő maga azt mondta nekem, hogy bár ezelőtt is olvasta a Bibliát, de éveken keresztül nem értett meg belőle annyit, mint ezen az egy estén. Még aznap meg tudta, hogy szombaton istentisztelet lesz, amelyen szintén megjelent. A prédikáció után pedig elhatározta magában, hogy követni fogja ezt az igazságot. Hazaérkezve örömmel ujságolta, hogy mit talált. Mivel elhatározása szilárd volt, nagy üldözésben lett része az anya, a nagymama és testvérei részéről. Mindent elkövettek vele, hogy a tévtant (aminek ők az igazságot nevezték) leányuk szívéből kiirtsák. Négy éven keresztül szenvedett a Mesterért, amíg végre eljött az az idő, hogy szövetséget köthetett Jézussal a keresztségben. Sokat imádkozott meg nővéréért és az Úr meg is hallgatta őt és négy hónappal később megkeresztelkedett a nővére sőt a sógora is. Most még búzgóbban fordult az Úrhoz, imádkozván az egész családjáért, aminek az lett a következménye hogy két évvel később az édesanyja is elfogadta az igazságot. Legutóbb pedig az öccse.

Ime egy fiatal misszionáriusnő imájának s életének eredménye a családban. Egy fiatal leány vezette őt az Úrhoz, ő pedig négy lelket vezetett Jézushoz a saját családjából. De még többet mondok el ezen fiatal leányról. Egyszer egy barátnője meglátogatta őt, akit azután hazakisért. Útközben meghívta a barátnőjét egy ifjúsági előadásra. Az előadás nagyon tetszett barátnőjének és attól a perctől fogva szorgalmasan járt a gyülekezetbe. Ma pedig ezen családból is 5-en meg vannak keresztelve és örülnek a jelenvaló igazságnak. Így rövid öt év alatt kilenc lelket vezetett azon egy ifjúsági tag az Úrhoz. Az Úr adjon nekünk több ifjúsági tagot és áldja meg továbbra is ezen k. testvérnőnek a munkáját.

Murányi Á.

„Teéretted.”

Falke kereskedő komolyan és szomorúan ült irodájában.

Ép most bocsátotta el kocsisát. Egy idő óta János elkezdett inni és miután semmiféle intés nem használt neki, elbocsátották. Könnyek közt fogadta, hogy megjavul és újból megkegyelmeztek neki. Most ismét beleesett hibájába és így el kellett mennie, — ez sziklaszilárdan el lett felele határozva. János ezt maga is tudta, azért szó nélkül kiment, de szívében kétségbeesve. Így áll kint a hóborította

udvaron, a falhoz támaszkodva, feje telve nehéz gondokkal.

Ebben a pillanatban jön Gisbert, a kereskedő kis fia és csendesén közeledik hozzá. Azután bizalmasan megfogja kezét és kérdőleg néz szemébe.

„Kedves fiacskám, szolt János, „atyád igen haragszik reám,“ azután majdnem hangtalanul így folytatja, „nagyon rosszul cselekedtem, most el kell mennem. Azonban ha megkérnéd őt, hogy bocsásson meg nékem talán megteszi éretted, az ő fiáért.“

Mint a nyíl repül fel Gisbert a lépcsőn atyja irodájába. Halkan nyitja fel az ajtót és lassan belép. De amint atyja szeretetteljes és gyengéd pillantását felfogja, hozzá siet, felmászik térdére, karjaival átöleli nyakát és erősen szemébe néz.

Azután remegő hangon így szól: „Atyám, János küldött hozzád, kint áll és sír; nékem kell érte könyörögnöm, hogy bocsáss meg néki éntem.“

A kereskedő hallgat. Néhány pillanatig küzdelem mutatkozik arcán. Megcsókolja a kicsikét, mialatt könnyek peregnek végig az arcán és így válaszol komoly de barátságos hangon. „Ő mondta ezt, fiacskám?“ „Igen, igen, szívesen megbocsátok Jánosnak; menj hozzá és mond meg néki, mivel te jártál közbe érette, megtartom és megmaradhat. Mindent megbocsátok.“

Később hozzátette: „Azonban innia többé nem szabad.“

Ujjongva ugrándoza Gisbert és elsiet. A kereskedő pedig csendesén összekulcsolja kezét, mintha imádkozna:

„Most már értem, mit jelentenek ez igék: „Van közbenjárónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.“ Továbbá: „Ha az Atyától kértek valamit az én nevemben, úgy megcselekszi azt.“

Fordította:
Özv. Svastits Eleménné.

A bárka egyetlen ablaka.

Figyelemreméltó körülmény, hogy a bárkának csak egy ablaka volt. Ezen egyetlen ablak ábrázolja megfelelően a szent Lélek hivatását. Csak egyféle világosság van, mely megvilágosítja az embereket, ha egyáltalán megvilágosítottak. Krisztus a világosság, az igazság Szentléleke, mely által Krisztus kinyilatkoztatja. Az ő behatása folytán ismerjük fel a bűnt, az igazságot és ítéletet. Más meggyőződések ennek ellenében csekély értékűek. Miközben a Szentlélek hatása alá kerülünk, észre vesszük bűnösségünket, nyomorúságunkat, melyekben vagyunk, de Krisztus által való megváltási lehetőségünket is. Más lehetőség nincsen. Csak egy ablak volt a bárkán. De valaki azt kérdezheti: „hogyan van az, hogy néhányan az egyik prédikátor által és mások mástól nyerik a világosságot?“ De barátom, mind ennek dacára, csak egy ablak van. A prédikátorok hasonlóak az ablaküveghez, de általuk sem nyerhetek más világosságot, mint ama Szentlélek szerintit, mely bennünk működik. Ő, aki az isteni dicsőség világosságának megismerését kinyilatkoztatja, maga a Szentlélek.

A „Christl. Hausfreund“-ből
fordította: Danila G.

Óh szeress, ameddig szerethetsz!

Ha szeretteink életútjára annyi virágot hintenénk, mint amennyit koporsóikra feltornyosítunk, mily boldoggá tehetnénk őket és mennyi keserű szemrehányást kerülhetnénk el!

Az út végén lévő kis házra mély csend borult. Azon szobában, melynek ablakai a kertre nyílnak, egy koporsóban az anya pihen. A férj sírva áll a ravatal előtt: „Hű feleségem voltál“ szól csendben. „Korán reggeltől késő estig gondoskodtál rólunk és mindannyiunkat imádságos szívvel hordoztál s mi oly kevéssé láttunk és értettünk meg ezt.“ A leány zokogva térdel mellette: „Igen, mennyire szeretett minket, s mily kevéssé viszonztuk mindezt! Óh, anyám, anyám!“ Egy ifjú áll a sarokban, akivel nem törődik senki. Könnyelmű élete választá el övéi szeretetétől. Midőn mindenki távozott a szobából, ő is a ravatal elé lép. Hosszú idő óta, most először telnek meg szeméi könnyekkel. „Anyám“, szól halkan, „te mindig jó voltál hozzám, midőn mindnyájan elfordultak tőlem. Csak egyedül te szerettél engem. Óh mennyire bánom, hogy annyi gondot okoztam néked! De most fogadalmat teszek kihűlt kezembe, hogy ezentul másképp legyen velem!“

De a halott immár nem hallja a leány és a férj szeretetteljes szavait, sem az ifjú fogadalmát. Mily boldoggá tehetné volna őt életében e jelenet! Óh szeress, ameddig szerethetsz és ne halaszd holnapra szeretetedet. Mert késő lehet.

A „Christl. Hausfreund“-ből
fordította: Danila G.

Gyülekezeti hírek.

Urnagyűjtés.

Az Úr csodálatos vezetése folytán f. évi október hó 10-én alkalmunk volt Budapesten az Országos Siketnéma Otthon javára rendezett utcai gyűjtésben szép számmal résztvenni. Az összes, 57 urna közül 35 urnát magunkra vállaltunk, s e napon kb. 150 testvérünk vett részt a gyűjtésben. Az Úr urnáinkat csodálatosan megáldotta. Míg a mi 25 urnánk bevétele

A kispesti és lőrinci ifjúság a Duna partján.

1390.— P volt, addig a Siketnéma Olthon 32 urnájánál az eredmény 490.— P volt. Így az idei bevételük jóval meghaladta a múlt évit. Az Úr azzal jutalmazta meg testvéreink igyekezetét, hogy ezen összegből 280.— P-t kaptunk a terület jóléti pénztára javára. — E helyről is köszönetünket fejezzük ki testvéreink odaadó munkásságáért.

Jenik Gy.

Ifjúsági kirándulás.

A napsugaras őszi napokon vissza-vissza gondolunk az elmúlt rövid nyár gyönyöreire. Az ének sorait — „Lásd nekünk lett teremtvé minden, e nagy világ miénk“, csak az ifjúsági kirándulásokon mondhattuk egészen magunkénak.

A kispesti és pest-szentlőrinci ifjúság július 23-án rendezett egy örömnapot, mikor a Dunaharaszti-i testvérekkel együtt a Dunapartján, minden gondot és bajt félretéve töltötte el a testvéri együttlét boldog óráit. Örömnapp volt ez mindannyiunk részére. Csak az én lelkemben volt egy kis aggodalom. Vajjon leszünk-e így együtt az Isten országában! — Boldog együttlét!

Vajha minden ifjú és öreg teljesen megértené Salamon felhívását: „Adjad fiam a te szívedet nékem és a te szemeid az én útaimat megőrizzed.“ (Példb. 23, 26.) Így lesz viszontlátás egy szebb folyó — „az élet vízének partján,“ hol teljes örömmel fogjuk énekelni Mózesnek és a Báránynak énekét. (Jel. 15, 3.) Úgy legyen!

Danhauser István

Kereszttség Gyulán.

Az Úr szép lelki ébredést hozott létre a gyulai gyülekezetben, aminek következménye 9 kedves lélek keresztisége volt a gyulai Köröscsatornában. Felejthetetlen és áldásos nap volt a kedves gyulai testvéreknek a szeptember

30-iki szombat, amelyen a verőfényes, dicső természetben, az énekkar szívreható hangjai mellett keresztiség által kötött szövetséget kilenc lélek, akiknek mindegyike reményteljes, fiatal, de buzgó gyermeke az Úrnak. 18 és 28 év közötti kedves lelkek, — hét atyafi és két testvérnő, — akiktől az Úr és a gyülekezet egyaránt sokat vár. Amint a mellékelt kép mutatja, szép számmal voltak jelen nézők is, akik az angyalokon kívül szemlélői voltak ezen örömteli látványnak. Adja a Mindenható, hogy ez az eredmény csupán kezdete legyen annak a munkának, melyet az Úr általunk ebben a gyülekezetben végezni akar, amit máris megvalósulva látunk abban, hogy több lélek várja már a következő keresztiséget. Az Úr áldja meg a munkát másutt is.

Albrecht J.

Különfélék.

A Római katolikus klérus kimutatása
A „The Universe“ című angol folyóirat közli a

katolikus klérus mostani létszámát. Eszerint van jelenleg a világon 321,000 pap, s ebből 257,000 világipap, míg 64,000 különféle rendnek papjai. Az egyes földrészekeken így oszlanak meg a számok: Európa 252,000, Amerika: 51,500, Afrika: 4,800, Ázsia: 10,500, Ausztrália: 2,200. A múlt évszázad végéhez viszonyítva a papság létszámának növekedése körülbelül, 100,000.

Az öngyilkosok

száma Berlinben az év első hat hónapjában 1084 volt, ami az előző évhez viszonyítva 15%-s emelkedést mutat. „Az emberek elhalnak a félelem és azok várása miatt, amik jönni fognak!“

A gyulai keresztelendők.

A keresztiség.

Hogyan bünteti Mussolini a káromkodást? Valenciában egy fiatal ember Istent káromló szavakat mondott, mire a rögtönítélő bíróság elé vitték és 6 hónapi fogságra valamint 100 Lira pénzbüntetésre ítélték Mussolini rendelete alapján.

Ki találta meg Mózeszt? Egy ismert angol archeológus, Harstings, kutatásai alapján azt a szenzációs megállapítást közli, hogy Mózeszt Hatszepzut királyi hercegnő találta meg a folyóban. Ő a Jerikó közelében kiásott táblák segítségével összeállította, hogy Jerikó megsemmisítése Kr. sz. e. 1407-ben történt, aminek következtében az Egyiptomból való kivonulás 40 évvel előbb, azaz 1447-ben Kr. sz. e. történt. Ebben az időben Egyiptomban nem Mernepta, hanem Tutmesz uralkodott. A Biblia jelentése szerint Mózes 80 éves volt, amikor népét az egyiptomi fogságból kiszabadította. Ha 1447-hez hozzáadjuk ezt a számot, akkor Kr. sz. e. 1527-hez jutunk, amely év Mózes születésének dátuma. Az óegyiptomi feliratok pedig azt igazolják, hogy ebben az időben a fáraók trónján Zehutmesz ült ugyan, de 13 éven át a tulajdonképpen uralkodó Hatszepzut hercegnő volt. Igen kézenfekvő tehát a gondolat, hogy Hatszepzut találta meg a gyermek Mózeszt és adoptálta.

1933 — az orkátkatasztrófák rekordéve! C. L. Mitchel, a washingtoni időjelző hivatal igazgatója még régebben azt jósolta, hogy 1933 az orkátkatasztrófák rekordéve lesz. A jóslat beteljesedéséhez közeledik, mert eddig 15 pusztító vihart jelentettek. Az eddigi rekordot az 1887-ik év tartja 16 orkátkatasztrófával.

Akarsz szegény lenni? Egy amerikai folyóirat szerint az ember a következőképpen lehet szegény:

Ha valaki beképzeli azt, hogy mások kötelessége róla gondot viselni.

Ha valaki kiadásairól nem vezet jegyzeteket.

Ha valaki engedi magát becsapni.

Ha valaki attól a régi életszabálytól elfordul: „először a munka, azután a szórakozás.”

Ha valaki megengedi barátjainak azt, hogy szeretetkészségét és vendégszeretetét kihasználják.

Ha valaki holnapra hagyja azt, amit ma megtehet.

Ha valaki nem hisz abban, hogy érdemes papírra vetni az egyesületekre vagy más egyébre vonatkozó megállapodásokat vagy szerződéseket.

Ha valaki mindent fel tesz egyetlen egy lapra anélkül, hogy módjában volna a dolgot helyesen látni és uralni.

Mi a Biblia? Tíz pontban összefoglalva: Az élet-öröm forrása. A baj ellensége. Az értelem tápláléka. A történelem magyarázója. A nemzet alapokmánya. A kultúra irányítója. A babona ellensége. A szabadság bizonyítéka. A jövőendő magyarázata. Az örök élet tankönyve.

Ifjúságunknak.

Mit tehet egy ifjúsági tag Jézusért?

A tapasztalatok nemcsak megerősítenek bennünket az igazságban, hanem bátorítanak is a Krisztusért való munkára. Az Úr pedig a cselekedetek szerint fogja az Ő népét megjutalmazni, azért tegyük mindig többet Jézusunkért, felebarátainkért, de különösen családtagjainkért és rokonainkért. Mit tehet e téren az ifjúság? Legyen a következő tapasztalat egy bizonyosságtevés, erősítsen az meg bennünket az igazságban és serkentsen minden ifjút az imára és a munkára.

Egy fiatal testvérnő szerette volna barát-nőjét az Úrnak megnyerni. A sok ima és a sok munka után sikerült is neki őt egyszer a gyülekezetbe elvinni. Barátnője ott annyira jól érezte magát, hogy a következő alkalomkor is elment édesanyjával együtt. Az édesanyja csak a gyülekezetben tudta meg, hogy adventisták között van és ott hallott először a szombatról valamit. Mint buzgó vallásos asszony, másnap felkereste a lelkészt, akitől aziránt érdeklődött, hogy köteles-e egy keresztény a szombatot megünnepelni vagy nem? A válasz az volt: „Szombat annyit jelent, hogy nyugalom. Nyugalommal pedig bír minden ember, aki szorgalmasan a templomot látogatja. A jövőben pedig szó lesz a szombatról és a nyugalomról az istentiszteletek alkalmával.”

Ezen naptól kezdve az asszony szorgalmas templomjáró lett, a leánya pedig hűségesen járt a fiatal testvérnővel a gyülekezetbe. A leány annak dacára, hogy nehézségei támadtak, mindig nyugodtabb lett, az anya pedig mindig nyugtalanabb. Rövid idő után a leány világi vőlegényével szakított és megkeresztelkedett. Az anya most még nyugtalanabb lett a saját üdvössége miatt. Kérdésekkel foglalkozott, amelyekre a leánya a Bibliából feleletet adott. Ő most nemcsak a változást vette észre leányán, hanem azt a csodálatos bibliai ismeretet is, amellyel bírt. Egy nagy benső tusa után kijelentette a leányának, hogy vele fog tartani. Amidőn egy néhány hét elteltével ő is megkeresztelkedett, azt mondta: „Most találtam meg a Krisztusban való békémet.” (nyugalomamat).

A leány bibliaismeretét jól felhasználta a családban, és munkája nem maradt gyümölcs nélkül. Rövid időn belül megkeresztelkedett az édesapja, a nővére és az öccse. Most lett csak igazán békéje (nyugalma) az egész háznak. A fiatal leánynak sikerült még négy unokanővérét is az Úrhoz vezetni. Még ma is boldogok mindannyian az igazságban és munkálkodnak az Úr Jézusért és felebarátaiért. Szeressük és bátorítsuk azért az ifjúságot, hogy Jézusért sokat tehesen.

Murányi Á.

Az 5-ik számban közölt pályázat helyes megfejtései Lukács 6, 10. verséről.

I.

Az elszáradt kezű ember tudta, hogy a jobb keze béna. De azzal is tisztában volt, hogy Jézusnak van hatalma az ő béna kezét meggyógyítani. Amíg Jézus a farizeus és írástudó férfiakkal beszélgetett, hogy szabad-e szombaton gyógyítani, addig ezen nyomorék lázas érdeklődéssel és vágyakozó szívvel figyelte a Mester szavait. Midőn az Úr így szólt hozzá: „Nyújtsd ki a te kezedet!” — e pillanatban elfelejtette kezének bénaságát és a Mester szavának engedelmességet akart. Teljes hittel és örömmel nyújtotta Jézus felé meggyógyult kezét. Mivel hitt és cselekedett, azért kapott kegyelmet, azaz gyógyulást.

Négyessy J. (Bpest)

II.

Ezen férfi tudta, hogy Jézus már sok beteget meggyógyított. Hallotta, hogy csak parancsol és szavára egészség támad. Szívét melegség fogta el, mikor most szemtől-szembe láthatta. Vágyott hallgatni Őt. Közelében akart lenni. Jézus szeliden néz rá és szól hozzá. Ő nem kételkedik az Úrban. Elhiszi, hogy másokat meggyógyított és ezért ő is meggyógyult.

Pintye E. (Botpalád)

III.

A megszáradt kezű ember, mikor hallotta a parancsot: „Nyújtsd ki a te kezedet!” — abban a pillanatban Jézus iránt oly szeretetet érzett és az örömmel olyan tüze lobbant fel szívében, hogy hite legyőzött minden emberies kételkedést. Ő Jézus igéjére, parancsára nyújtotta ki elszáradt kezét.

Balogh F. (Matolcs)

IV.

A száradt kezű embernek Krisztus jelenlétében megtelt a szíve Szentlélekkel és csak arra gondolhatott, hogy ez az a döntő pillanat, melyet ő Teremtője által úgy fizikai, mint örök élete szempontjából megért. Így tehát nem gondolhatott arra, hogy várjon vagy mérlegeljen, hanem átadta egész lényét abban a hitben, hogy egyszerre és biztosan vége szakad szenvedésének. Hítte, hogy ha most nem engedelmes a kegyelmi parancsnak, többé nem fog számára elhangzani.

Pammer I. (Nkanizsa)

V.

Az elszáradt kezű ember bensejében hit általi engedelmeskedés ment végbe. Éz az ember a hittel párhuzamosan cselekedett, mert érezte, hogy Jézus nemcsak mint ember, hanem mint igazi orvos áll előtte, aki részvétet érez teremtményei iránt. Jézust látva „hitt és engedelmeskedett”.

Hankó M. (Bcsaba)

VI.

A száradt kezű ember, mialatt Jézus prédikált, észrevelte azt, hogy ennek az embernek a beszédjében valami csodálatos erő rejlik, és hitte azt, hogy ennek a nagy erejű embernek egy pusztá szava is elég ahhoz, hogy az ő száradt keze meggyógyuljon. Jézus látva ezt benne, mondá néki: „Nyújtsd ki a te kezedet”. A száradt kezű ember rögtön eleget tett a várva-várt szónak, és azonnal meggyógyult.

Ez a száradt kezű ember az ő hitével példakép volt az akkor élőknek, és példakép még ma is a mostan élőknek.

Áchim Gy. (Bcsaba)

* * *

Felhívás! A 23. Zsoltár 6 verse 12 gondolatot tartalmaz. Mindenik 2 megállapítást foglal magában: első szól az Úrról, a második az emberről ekképen:

1. „Az Úr az én pásztorem”: — nem szűlködöm.

2. „Füves legelőkön nyugtat engem”: — nincs gondom a pihenésre.

3. „Csöndes vizekhez terelget engem”: — nincs gondom a felüdülésre.

4. „Lelkemet megvidámítja”: — nem kell a világ öröme.

5. „Az igazság ösvényein vezet engem az Ő nevéért”: — nincs szükségem senkire.

6. „Még ha halálos veszedelemben forgok is, Te velem vagy”: — nem félek a gonosztól.

7. „A te vessződ és botod megvigasztalnak engem”: — nincs szükségem emberekre.

8. „Asztalt terítesz nekem az én ellenségeim előtt”: — nem félek az élet gondjaitól.

9. „Elszárasztod fejemet olajjal”: — gondtalanok az örömeim.

10. „Csordultig van a poharam”: — nincs hiányom.

11. „Bizonyára jószágod és kegyelmed követnek engem életem minden idejében”: — nincs gondom.

12. „Az Úr házában lakozom hosszú ideig”: — örökké az Úrnál akarok lenni.

Aki röviden válaszolja e gondolatok összefüggését és az embert illetően helyes címet ad a Zsoltárnak, annak irását itt leközzöljük.

A könyvevangélista mű.

A könyvterjesztés megújulása.

(Bizonyságtételek VI. köt. 329–349. oldal.)

A könyvterjesztési mű fontossága állandóan foglalkoztat engem. Újabb időben már nem fektettek ebbe annyi életet, mint egykor első apostolai öntötték bele. Sok esetben a legkiválóbb könyvevangélistákat szólították el a munkából.

6
hogy más természetű működést fejtsenek ki. Ennek nem volna szabad így lennie! Azok a könyvevangélisták, akik igazán megtért életet élnek és akik minden fentartás nélkül ajánlották fel magukat az Úr munkájára, a könyvárusítás terén sokkal többet tehetnek az igazság hirdetése érdekében, mint a munka bármely más ágában.

Isten szava megmutatja nekünk, hogy a vég közel van. Az egész világot figyelmeztetnünk kell erre és ma sokkal nagyobb szükség van reá, hogy Krisztus munkásai legyünk, mint bármikor azelőtt. A figyelmeztetés művét reánk bízta az Úr. Legyünk oly vezetékek, amelyek a világosságot közvetítik a világ számára. Sugároztassuk szét mind azt a fényt, melyet a világosság forrásától nyertünk. Isten megvizsgálja minden egyes ember szavait és cselekedeteit, tegyünk meg hát halogatás nélkül mindent, amit csak meg kell tennünk a világ figyelmeztetése szempontjából. Ne hagyjuk tönkremenni a könyvárusítást. Vigyük el ha lehet minden emberhez a jelenkorra szóló igazságokat tartalmazó könyveket. Az egyesületek előjárói és más felelős állásban lévő férfiak tartásuk kötelességüknek arra ügyelni, hogy a munka minden egyes ága ugyanazon figyelemben részesüljön.

White E. G.

(Folytatjuk.)

Gyermekeknek!

A két bankjegy.

Egy bankár szekrényében két bankjegy feküdt egymás mellett, az egyik öt, a másik ezer márkás. „Óh,” sóhajtott az öt márkás bankjegy, „ha én olyan értékes volnék mint te, mennyi jót tehetnék én akkor.” „Persze,” mosolygott az ezer márkás önérzettel, „kétszázszor annyit mindenestre fogok használni a világnak mint te, hitvány kis kék papiros.” Erre kulcsok zörgése hallatszott, a bankár benyult a szekrénybe és kivette az öt márkás bankjegyet. Odaajándékozta egy sápadt asszonynak, ki a rácsokat előtt állt és a hála könnyei hullottak reá. A kis bankjegy röpdéselt örömeiben. Mily szép, hogy én szegény igénytelen teremtés valakinek ily nagy örömet szerezhetek. Ezzel kezdődött pályafutása. Azután a pékhez került, egy kissé megpihent a molnárnál, meglátogatta az orvost és egy napig a papnál is időzött és így tovább; mindenütt igen szívesen látták és mindenütt előmozdította az emberek javát és szerencsáját. Hosszas vándorlás után ismét egy pénzes ládába került. Nem volt többé szép és tiszta, hanem piszkos és gyűrődött lett. Azért mondotta is mindjárt az ezer márkás, amely ott feküdt: „Kérem, kérem, menjen tovább egy kicsit, ön biztosan az országútról került ide.” Ekkor felismerte a kis bankjegy a dölyfös ezer

márkást. „Nos, barátom, mit éltél át elválásunk óta” — kérdezé. „Óh,” válaszolt a nagy bankjegy csüggedten — „igen keveset. Néhány kézbe jutottam ugyan, de az emberek csakhamar bezártak a szekrénybe, annyira féltettek, hogy ismét elveszítenek. Hasznára úgyszólván senkinek sem voltam.” A kis bankjegy most diadal-maskodhatott volna, hogy ő, a megvetett, könynyeket száríthatott és nem egy örömosolyt keltett. — de ő alázatos maradt és hallgatott.

Kis adománnyal és nagy hűséggel több áldást terjeszthetünk mint fenyes tehetségekkel és javakkal, melyeket a magunk számára tartunk meg, vagy csak rendkívüli alkalmakkor vesszük elő. „Aki kis dolgokban hű, nagyokban is hű marad és aki csekély dolgokban hűtlen, az nagyokban is hűtlen lesz.”

Merre menjek?

Hát aztán most merre menjek:

Napnyugatnak? Napkeletnek?

Mindegyik az élet útja.

Melyik a jobb, hát ki tudja?

Leteszem a vándorbotom,

Leülök és gondolkodom.

Valami bent csak azt súgja:

Istenre bízd, Isten tudja.

Összeteszem két kezemet,

Rábizom az életemet.

Kire is bízhatnám másra,

Mint mennyei jó Atyámra?

Halálozás.

Folyó év november 30-án Karcagon meghalt Csaholyi Lóránt testvérünk.

„ADVENTHIRNÖK” H. N. Adventisták Magyarországi
Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Katona Sándor

Felelős kiadó: Jenik Gyula

Egyesszám ára 20 fillér.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest